

MALAYSIAN JOURNAL OF ISLAMIC DEVELOPMENT

<https://e-journal.uum.edu.my/index.php/myjid>

How to cite this article:

Suppiah, T., & Mohammad, M. (2026). Pengaruh strategi pengurusan sekolah, peranan guru dan persekitaran sosial terhadap pencapaian akademik murid autisme dalam program pendidikan khas sekolah rendah. *Malaysian Journal of Islamic Development*, 1(1), 46-58. <https://doi.org/10.32890/myjid2026.1.1.4>

PENGARUH STRATEGI PENGURUSAN SEKOLAH, PERANAN GURU DAN PERSEKITARAN SOSIAL TERHADAP PENCAPAIAN AKADEMIK MURID AUTISME DALAM PROGRAM PENDIDIKAN KHAS SEKOLAH RENDAH

¹Thulasi Suppiah & Mazni Binti Mohammad

Fakulti Pendidikan, Universiti Islam Melaka (UNIMEL), Melaka, Malaysia

¹Corresponding author: thulasi@gmail.com

Received: 14/4/2026

Revised: 20/4/2026

Accepted: 12/7/2026

Published

ABSTRAK

Tujuan kajian ini adalah untuk mengkaji bagaimana strategi pengurusan sekolah, peranan guru, dan persekitaran sosial mempengaruhi pencapaian akademik pelajar yang mempunyai autisme di sekolah rendah yang menyertai Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI). Kajian ini menggunakan kaedah kuantitatif yang direka bentuk sebagai tinjauan deskriptif. Kaedah pensampelan rawak berstrata digunakan untuk memilih sampel kajian, yang terdiri daripada 1,000 guru pendidikan khas daripada 404 sekolah di Johor, Melaka dan Negeri Sembilan. Alat penyelidikan menemui empat konstruk utama dan menunjukkan tahap kebolehppercayaan yang tinggi, dengan pekali Alfa Cronbach 0.87–0.94. Analisis deskriptif dan inferensi termasuk korelasi Pearson dan regresi berganda dilakukan pada data menggunakan Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) versi 28.0. Hasil kajian menunjukkan hubungan yang signifikan antara pencapaian akademik murid autisme dan strategi pengurusan sekolah ($p < 0.05$). Sebaliknya, tiada hubungan yang signifikan telah ditemui antara persekitaran sosial dan pencapaian akademik pelajar autisme. Kajian ini mendapati bahawa pencapaian akademik murid autisme dalam program pendidikan khas integrasi dikaitkan dengan peranan guru yang proaktif dan strategi pengurusan sekolah yang berkesan. Hasil ini memberikan bukti empirikal bahawa faktor dalaman sekolah memainkan peranan yang lebih besar daripada faktor persekitaran sosial dalam mempengaruhi pencapaian akademik murid autisme.

Kata kunci: Autism, strategi pengurusan, peranan guru, persekitaran sosial, pencapaian akademik.

ABSTRACT

The purpose of this study was to examine the influence of school management strategies, teacher roles, and the social environment on the academic achievement of autistic pupils in primary schools participating in the Integrated Special Education Programme (PPKI). This study employed a quantitative approach using a descriptive survey design. Stratified random sampling was used to select the study sample, which consisted of 1,000 special education teachers from 404 schools across Johor, Melaka, and Negeri Sembilan. The research instrument comprised four main constructs and demonstrated high reliability, with Cronbach's Alpha coefficients ranging from 0.87 to 0.94. Descriptive and inferential analyses, including Pearson correlation and multiple regression, were conducted using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) version 28.0. The findings revealed a significant relationship between school management strategies and the academic achievement of autistic pupils ($p < 0.05$). In contrast, no significant relationship was found between the social environment and the academic achievement of autistic pupils. The study further indicated that the academic achievement of autistic pupils in the Integrated Special Education Programme was associated with proactive teacher roles and effective school management strategies. These findings provide empirical evidence that internal school factors play a more substantial role than social environmental factors in influencing the academic achievement of autistic pupils.

Keywords: Autism, school management strategies, teacher roles, social environment, academic achievement.

PENGENALAN

Untuk memastikan bahawa pelajar berkeperluan pendidikan khas mempunyai akses kepada pendidikan yang berkualiti, adil dan inklusif, pendidikan khas adalah komponen penting dalam sistem pendidikan. Murid-murid yang mengalami Autisme atau Kecelaruhan Spektrum Autisme (ASD) adalah salah satu kumpulan pelajar yang memerlukan perhatian khusus. ASD ialah gangguan perkembangan neurologi yang dicirikan oleh kesukaran dalam komunikasi sosial, interaksi sosial dan corak tingkah laku, minat dan aktiviti yang terhad atau berulang (American Psychiatric Association, 2022). Menurut *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* edisi kelima semakan teks (DSM-5-TR), tahap sokongan yang diperlukan oleh individu yang didiagnosis dengan gangguan spektrum autisme berbeza-beza bergantung kepada keterukan simptom yang mereka alami (APA, 2022). Oleh itu, untuk memastikan murid dengan autisme mendapat akses kepada pendidikan yang sesuai dengan keperluan dan potensi mereka, Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) telah melaksanakan Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI) dan Program Pendidikan Inklusif (PPI) (Kementerian Pendidikan Malaysia, 2019).

Walau bagaimanapun, pencapaian akademik murid autisme didapati sederhana dan mengecewakan, terutamanya dalam literasi dan numerasi (Mustafa et al., 2021). Keadaan ini menunjukkan bahawa pendidikan khas masih mengalami masalah, dan penelitian lebih mendalam diperlukan. Pelbagai faktor yang saling berkaitan, seperti strategi pengurusan sekolah, peranan guru dan persekitaran sosial, mempengaruhi pencapaian akademik murid autisme, menurut kajian terdahulu (Ismail, 2020). Pengurusan sumber yang berkesan, perancangan yang sistematik dan kepimpinan instruksional boleh meningkatkan pengajaran dan pembelajaran di sekolah (Salleh & Adnan, 2021). Guru pendidikan khas juga memainkan peranan penting sebagai fasilitator pembelajaran dengan menggunakan pendekatan pedagogi yang boleh disesuaikan dengan keperluan murid autisme (Tan & Khadijah, 2022).

Selain faktor dalaman sekolah, persekitaran sosial, seperti sokongan ibu bapa, penerimaan rakan sebaya dan kerjasama komuniti, boleh menyokong pertumbuhan akademik dan sosial pelajar yang mempunyai

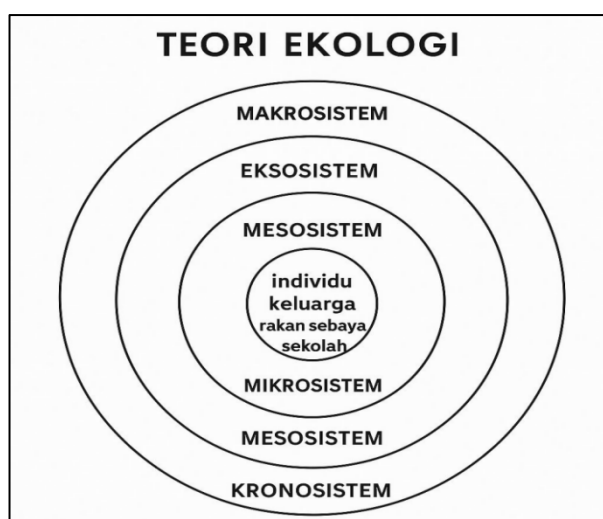
autisme (Lee & Low, 2020). Walau bagaimanapun, kebanyakan kajian terdahulu tertumpu kepada faktor-faktor tersebut secara berasingan tanpa mengkaji hubungan antara satu sama lain dalam satu model kajian. Pemahaman tentang sumbangan relatif setiap faktor terhadap pencapaian akademik murid autisme masih terhad kerana kekurangan ini. Oleh itu, kajian ini bertujuan untuk mengkaji bagaimana strategi pengurusan sekolah, peranan guru, dan persekitaran sosial memberi kesan kepada pencapaian akademik pelajar yang mempunyai autisme dalam Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI). Diharapkan keputusan kajian ini akan membantu mengukuhkan bukti nyata tentang perkara-perkara yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar dengan autisme. Ia juga akan menjadi rujukan kepada pihak berkepentingan dalam usaha untuk memperkasakan pendidikan khas di Malaysia.

SOROTAN LITERATUR

Interaksi kompleks antara pelbagai sistem persekitaran mikrosistem, mesosistem, eksosistem dan makrosistem mempengaruhi perkembangan manusia, menurut teori ekologi Bronfenbrenner (1979). Mikrosistem seperti sekolah, guru dan keluarga adalah yang paling hampir dengan pelajar dalam pendidikan khas dan mempunyai kesan langsung terhadap pertumbuhan akademik dan sosial mereka. Interaksi harian dengan guru dan persekitaran bilik darjah yang selesa adalah penting untuk meningkatkan kecekapan pembelajaran murid autisme. Hal ini disebabkan oleh fakta bahawa pelajar dengan autisme sering menghadapi masalah dalam tingkah laku dan komunikasi sosial, yang memerlukan sokongan berterusan daripada orang di sekeliling mereka (Bronfenbrenner, 1979).

Rajah 1

Teori Ekologi Bronfenbrenner

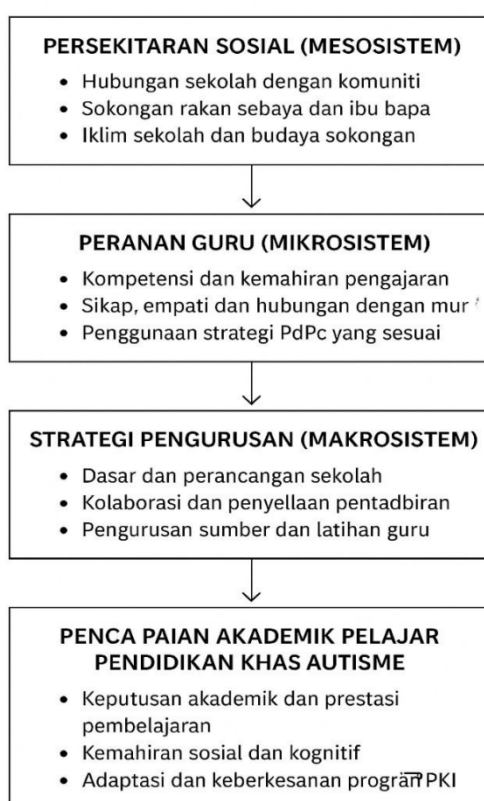
Di samping itu, Teori Pengurusan Pendidikan turut menjadi kerangka penting dalam kajian ini kerana ia menekankan kepentingan pengurusan sistematik dalam memastikan keberkesanan pengajaran dan pembelajaran. Husin and Mahamod (2023) menyatakan bahawa pengurusan pendidikan melibatkan proses perancangan, pelaksanaan, pemantauan dan penilaian yang berterusan bagi mencapai matlamat pendidikan. Dalam konteks pendidikan khas, pengurusan yang efektif bukan sahaja melibatkan aspek pentadbiran, tetapi juga merangkumi kepimpinan instruksional, penyediaan sumber dan sokongan profesional kepada guru (Mustafa et al., 2021).

Selain itu, kajian ini bergantung pada Teori Pengurusan Pendidikan kerana ia menekankan betapa pentingnya pengurusan sistematik untuk memastikan pengajaran dan pembelajaran berjalan dengan baik. Husin and Mahamod (2023) menyatakan bahawa pengurusan pendidikan merangkumi proses yang berterusan yang melibatkan perancangan, pelaksanaan, pemantauan dan penilaian untuk mencapai objektif pendidikan. Pengurusan pendidikan khas yang berkesan memerlukan lebih daripada sekadar pentadbiran; ia juga memerlukan kepimpinan instruksional, penyediaan sumber, dan sokongan profesional kepada guru (Mustafa et al., 2021).

Rajah 2

Kerangka Teoritikal kajian

TEORI EKOLOGI BRONFENBRENNER (1979)

Program pendidikan khas berjaya bergantung pada kepimpinan instruksional. Pemimpin sekolah yang berfokuskan pembelajaran boleh meningkatkan kualiti pengajaran dengan memantau dan menyokong guru (Husin and Mahamod, 2023). Kepimpinan yang berkesan dalam pendidikan khas boleh memastikan keperluan pelajar autisme dipenuhi dengan menyediakan persekitaran pembelajaran yang inklusif dan menggunakan strategi pengajaran yang sesuai. Ini menunjukkan bahawa kejayaan akademik murid autisme bergantung pada pengurusan sekolah yang baik.

Dari perspektif empirikal, penyelidikan terdahulu menunjukkan bahawa kaedah pengurusan sekolah yang berkesan mempunyai hubungan yang ketara dengan kejayaan akademik pelajar berkeperluan khas. Noraini (2020) mendapati bahawa sistem pengurusan seperti latihan profesional guru, penyeliaan berkala dan perancangan pengajaran yang sistematik boleh meningkatkan keberkesanan pengajaran dan prestasi murid. Tambahan pula, kaedah pengurusan berasaskan data juga dikenali sebagai pengurusan berasaskan data

didapati membantu institusi pendidikan mengenal pasti keperluan khusus pelajar mereka dengan lebih tepat, yang membolehkan intervensi yang lebih berkesan dilaksanakan (Jamil et al., 2023).

Walau bagaimanapun, keberkesanan strategi pengurusan sangat bergantung kepada keupayaan guru untuk mengajar dengan baik. Ini menunjukkan bahawa peranan guru adalah yang paling penting dalam menentukan pencapaian akademik murid autisme. Menurut Jamil et al. (2023), guru pendidikan khas perlu mempunyai keupayaan untuk mengubah pendekatan pedagogi untuk memenuhi keperluan unik murid. Penggunaan bahan bantu mengajar berasaskan visual dan pengajaran berbeza didapati berkesan dalam meningkatkan pemahaman pelajar autisme tentang kandungan pembelajaran (Tan & Khadijah, 2022).

Guru juga membantu perkembangan sosial dan emosi pelajar autisme. Guru mesti memberikan sokongan emosi dan strategi pengurusan tingkah laku kepada pelajar autistik kerana mereka sering menghadapi masalah dalam berinteraksi dengan rakan sebaya dan mengawal emosi (Chasanah and Ningsih, 2023). Kajian menunjukkan bahawa hubungan positif antara guru dan murid boleh meningkatkan keinginan untuk belajar dan mengurangkan isu tingkah laku, yang seterusnya menyumbang kepada pencapaian akademik yang lebih baik.

Walau bagaimanapun, elemen yang menyokong organisasi, seperti latihan profesional dan beban kerja, juga mempengaruhi kualiti kerja guru. Kajian yang dijalankan oleh Abdul Rahim dan Zulkefli (2020) mendapati bahawa pendidik pendidikan khas sering berhadapan dengan masalah seperti kekurangan latihan khusus dan beban tugas yang besar, yang boleh menjejaskan keberkesanan pengajaran. Oleh itu, pengurusan sekolah mesti membantu guru untuk melakukan yang terbaik.

Sementara itu, didapati bahawa persekitaran sosial adalah penting untuk membantu perkembangan akademik murid autisme. Sokongan ibu bapa, penerimaan rakan sebaya dan persepsi komuniti terhadap pelajar berkeperluan khas adalah semua aspek persekitaran sosial. Kajian Harris (2020) mendapati bahawa apabila pelajar autisme berada dalam persekitaran sosial yang positif, mereka mempunyai hubungan yang signifikan dengan prestasi akademik mereka kerana persekitaran ini meningkatkan motivasi dan penglibatan mereka dalam pembelajaran. Selain itu, didapati bahawa sokongan ibu bapa yang berterusan membantu pelajar mengukuhkan pengetahuan yang dipelajari di sekolah.

Tetapi hasil kajian persekitaran sosial tidak konsisten. Kajian telah menunjukkan bahawa persekitaran sosial mempunyai kesan tidak langsung terhadap prestasi akademik, tetapi memberikan sokongan tidak langsung. Perbezaan dalam konteks kajian, yang termasuk faktor budaya, tahap kesedaran masyarakat dan jenis sokongan sosial yang tersedia, mungkin menyebabkan hasil yang berbeza. Stigma sosial terhadap autisme dan variasi dalam tahap penglibatan ibu bapa di Malaysia mungkin mempunyai kesan ke atas keupayaan masyarakat untuk menyokong pembelajaran pelajar (Tan & Khadijah, 2022).

Selain itu, faktor lain, seperti tugas guru dan kaedah pengurusan sekolah, boleh mempengaruhi pengaruh persekitaran sosial. Sebagai contoh, walaupun pelajar mendapat sokongan sosial yang baik, pencapaian akademik mereka mungkin tidak meningkat sekiranya pengurusan sekolah tidak menyokong pedagogi atau guru tidak mempunyai kepakaran pedagogi yang mencukupi. Oleh itu, hubungan antara pencapaian akademik dan persekitaran sosial harus dilihat sebagai kompleks dan tidak linear.

Secara keseluruhannya, kajian literatur ini menunjukkan bahawa interaksi antara strategi pengurusan sekolah, peranan guru dan persekitaran sosial mempengaruhi pencapaian akademik pelajar autisme. Peranan guru dan strategi pengurusan telah dikenal pasti sebagai faktor utama yang sentiasa mempengaruhi prestasi akademik. Persekitaran sosial juga memainkan peranan sokongan, walaupun ia mungkin tidak

langsung. Oleh itu, adalah penting untuk kajian ini mengkaji ketiga-tiga elemen ini secara serentak dalam konteks tempatan untuk mendapatkan pemahaman yang lebih menyeluruh tentang komponen yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar autisme di sekolah rendah.

METODOLOGI

Untuk penulisan ini, pendekatan kuantitatif telah digunakan, dan reka bentuk kajian ini adalah deskriptif. Pendekatan kuantitatif dipilih kerana ia sesuai untuk mengukur hubungan antara pemboleh ubah. Ia juga membolehkan hasil untuk digeneralisasikan kepada populasi yang lebih besar (Creswell & Creswell, 2018). Selain itu, menggunakan reka bentuk deskriptif membolehkan penyelidik menerangkan fenomena secara sistematik. Khususnya, persepsi guru terhadap strategi pengurusan, peranan guru, persekitaran sosial, dan pencapaian akademik murid autisme adalah semua perkara yang membolehkan penyelidik menerangkan.

Kajian ini melibatkan guru pendidikan khas yang mengajar dalam Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI) di tiga negeri seperti Negeri Sembilan, Melaka dan Johor sebagai sampel dan populasi. Pemilihan lokasi ini adalah munasabah kerana ketiga-tiga negeri ini mempunyai bilangan sekolah PPKI yang besar, dan mereka juga mewakili konteks pendidikan khas Semenanjung Malaysia. Kaedah pensampelan rawak berstrata digunakan untuk memilih 1,000 peserta. Proses ini digunakan untuk memastikan bahawa setiap subkumpulan populasi mendapat peluang yang sama. Ia juga digunakan untuk mengurangkan kemungkinan bias dalam pemilihan sampel (Sekaran & Bougie, 2016). Selain itu, jadual Krejcie dan Morgan (1970), rujukan standard untuk menentukan bilangan sampel yang sesuai untuk populasi tertentu, digunakan untuk menentukan saiz sampel.

Kajian ini menggunakan soal selidik berstruktur yang mempunyai skala Likert lima mata yang membolehkan peserta menyatakan tahap persetujuan mereka terhadap item-item yang dibincangkan. Dalam kajian sosial, skala Likert sesuai kerana ia boleh mengukur sikap, persepsi dan pendapat responden secara kuantitatif (Likert, 1932). Alat ini terdiri daripada empat konstruk utama: strategi pengurusan, peranan guru, persekitaran sosial, dan pencapaian akademik. Untuk memastikan kesahan kandungan (content validity) instrumen, setiap binaan dibina berdasarkan teori dan kajian lepas yang berkaitan.

Dari segi kebolehpercayaan, setiap konstruk mempunyai pekali alfa Cronbach antara 0.87 dan 0.94, yang menunjukkan bahawa ia sangat boleh dipercayai. Menurut Hair et al. (2019), nilai alpha melebihi 0.70 dianggap memadai, dan nilai alpha melebihi 0.80 dianggap sangat baik. Oleh itu, alat yang digunakan dalam kajian ini tidak hanya konsisten tetapi juga boleh dipercayai untuk mengukur struktur yang dikaji.

Jadual 1

Konstruk Utama

Bil	Konstruk Kajian	Bilangan Item	Nilai Cronbach's Alpha
1	Strategi Pengurusan	21	0.89
2	Peranan Guru	15	0.91
3	Persekitaran Sosial	12	0.87
4	Pencapaian Akademik Pelajar Autisme	12	0.90
Keseluruhan Instrumen		60	0.93

Kajian ini menggunakan Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) versi 28.0 untuk menganalisis data. Untuk menunjukkan tahap setiap pemboleh ubah yang dikaji, analisis deskriptif seperti min dan sisihan piawai digunakan. Analisis ini adalah kritikal untuk mendapatkan pemahaman awal tentang pola data dan kecenderungan responden (Pallant, 2020). Analisis inferensi juga digunakan untuk mengkaji hubungan dan kesan antara pemboleh ubah.

Arah dan kekuatan hubungan antara pemboleh ubah bebas dan pemboleh ubah bersandar diukur dengan menggunakan korelasi Pearson. Menurut Field (2018), teknik ini boleh digunakan untuk data berskala interval dan peratusan. Ia juga boleh menentukan sama ada hubungan itu signifikan secara statistik. Pengaruh pemboleh ubah bebas terhadap pencapaian akademik pelajar yang didiagnosis dengan autisme kemudiannya ditentukan dengan menggunakan analisis regresi berganda. Menurut analisis ini, penyelidik boleh menentukan faktor yang paling banyak mempengaruhi prestasi akademik (Tabachnick & Fidell, 2019).

Jadual 2

Kaedah Analisis Data

Jenis Analisis	Tujuan Analisis
Statistik Deskriptif (Min, SP)	Menentukan tahap pemboleh ubah
Korelasi Pearson	Mengukur hubungan antara pemboleh ubah
Regresi Berganda	Menentukan pengaruh pemboleh ubah bebas

Secara keseluruhannya, metodologi kajian ini dibangunkan secara sistematik, dan matlamat kajian dipenuhi. Keputusan kajian adalah tepat, sah dan boleh digeneralisasikan kepada guru pendidikan khas Malaysia kerana ia menggunakan pendekatan kuantitatif, instrumen yang sah dan boleh dipercayai, dan analisis statistik yang sesuai.

DAPATAN KAJIAN

Untuk mengetahui hubungan dan pengaruh antara strategi pengurusan, peranan guru dan persekitaran sosial terhadap pencapaian akademik murid autisme, analisis inferensi telah dijalankan menggunakan korelasi Pearson dan regresi berganda.

Analisis korelasi yang dibuat oleh Pearson

Keputusan analisis korelasi Pearson menunjukkan bahawa strategi pengurusan dan peranan guru mempunyai hubungan positif yang ketara dengan pencapaian akademik murid autisme. Peranan guru dan strategi pengurusan mempunyai hubungan yang lebih kuat. Sebaliknya, hubungan yang penting tidak ditunjukkan dalam persekitaran sosial.

Jadual 3

Korelasi Pearson

Pemboleh Ubah	1	2	3	4
Strategi Pengurusan	1.00			
Peranan Guru	.62**	1.00		
Persekitaran Sosial	.28	.31	1.00	
Pencapaian Akademik	.54**	.71**	.12	1.00

Nota:

$p < 0.05$, $p < 0.01$

Keputusan analisis korelasi Pearson antara pemboleh ubah kajian disertakan dalam Jadual 4.1. Hasilnya menunjukkan bahawa peranan guru mempunyai hubungan yang paling kuat dan signifikan dengan pencapaian akademik pelajar autisme ($r = .71$, $p < 0.01$). Strategi pengurusan sekolah menunjukkan hubungan yang sederhana dan signifikan ($r = .54$, $p < 0.01$). Tambahan pula, terdapat hubungan positif antara strategi pengurusan sekolah dan peranan guru ($r = 0.62$, $p < 0.01$). Sebaliknya, terdapat hubungan yang lemah dan tidak signifikan antara persekitaran sosial dan prestasi akademik ($r = .12$, $p > 0.05$). Hasil ini menunjukkan bahawa, berbanding dengan faktor yang berkaitan dengan persekitaran sosial, keberkesanan peranan guru dan strategi pengurusan sekolah mempunyai pengaruh yang lebih besar terhadap pencapaian akademik murid yang mempunyai autisme.

Hubungan yang kukuh antara peranan guru menunjukkan bahawa guru memainkan peranan penting dalam mempengaruhi prestasi pembelajaran pelajar. Guru yang mampu menyesuaikan strategi pengajaran mereka boleh membantu pelajar yang mempunyai autisme memahami kandungan pembelajaran dengan lebih baik. Dalam masa yang sama, penggunaan strategi pengurusan sekolah yang sistematik membantu mewujudkan persekitaran pembelajaran yang lebih sesuai.

Sebaliknya, hubungan antara persekitaran sosial adalah lemah dan tidak signifikan ($r = 0.12$, $p > 0.05$). Ini menunjukkan bahawa elemen seperti sokongan sosial tidak mempunyai kesan langsung terhadap prestasi akademik dalam penyelidikan ini. Secara keseluruhannya, penemuan ini menunjukkan bahawa faktor dalaman sekolah lebih penting daripada faktor luaran dalam mempengaruhi pencapaian akademik pelajar autisme.

Analisis Regresi Berganda

Pengaruh relatif setiap pemboleh ubah bebas terhadap prestasi akademik diukur melalui analisis regresi berganda.

Jadual 4

Regresi Berganda

Model	R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error
1	.76	.58	.57	0.42

Pengaruh relatif pemboleh ubah bebas terhadap pencapaian akademik pelajar dengan autisme diukur melalui analisis regresi berganda. Keputusan analisis menunjukkan bahawa model regresi yang dibina adalah penting dan mempunyai keupayaan ramalan yang baik. Hubungan yang kuat antara pemboleh ubah bebas dan pencapaian akademik ditunjukkan oleh nilai pekali korelasi berganda ($R = .76$). Ini menunjukkan bahawa terdapat hubungan yang kukuh antara pencapaian akademik murid dan komponen seperti strategi pengurusan, peranan guru dan persekitaran sosial.

Nilai pekali penentuan ($R^2 = .58$) menunjukkan bahawa ketiga-tiga pemboleh ubah bebas dalam model ini menyumbang 58% daripada variasi dalam pencapaian akademik. Selain itu, nilai *adjustable* $R^2 = .57$ menunjukkan bahawa model ini stabil dan tidak terjejas terlalu banyak oleh bilangan pemboleh ubah. Faktor individu murid, sokongan keluarga, dan aspek psikologi adalah antara elemen lain yang tidak dikaji dalam model ini, yang menyumbang 42% daripada varians.

Nilai ralat piawai anggaran juga Bilangan kesilapan yang rendah ($\text{error} = 0.42$) menunjukkan bahawa model ini mempunyai ketepatan ramalan yang baik. Secara keseluruhannya, penemuan ini menunjukkan bahawa model regresi adalah sesuai dan penting untuk menjelaskan elemen yang mempengaruhi pencapaian akademik pelajar dengan autisme.

ANOVA Model Regresi

Jadual 5

ANOVA

Sumber	SS	df	MS	F	Sig.
Regresi	145.32	3	48.44	72.15	.000
Residual	105.67	996	0.11		
Jumlah	250.99	999			

Nota: $p < 0.05$

Sebagai hasil daripada analisis ANOVA untuk model regresi, model yang dibina adalah signifikan dan sesuai untuk meramal pencapaian akademik pelajar yang menghidap autisme. Dengan aras signifikan $p < 0.001$, nilai F yang tinggi ($F = 72.15$) didapati menunjukkan bahawa sekurang-kurangnya satu daripada pemboleh ubah bebas mempunyai pengaruh yang signifikan terhadap pemboleh ubah bersandar. Model regresi boleh menjelaskan perbezaan dalam pencapaian akademik murid autisme dengan memasukkan peranan guru, persekitaran sosial dan kaedah pengurusan.

Nilai jumlah kuasa dua regresi ($SS = 145.32$) lebih tinggi daripada nilai residual ($SS = 105.67$), yang menunjukkan bahawa model yang dibina boleh menjelaskan kebanyakan perbezaan dalam pencapaian akademik. Selain itu, nilai min kuasa dua regresi ($MS = 48.44$) yang jauh lebih besar daripada min kuasa dua residual ($MS = 0.11$) menunjukkan bahawa model ini mempunyai keupayaan ramalan yang baik. Hasil ini selari dengan kepercayaan Tabachnick dan Fidell (2019) bahawa pembolehubah bebas sesuai untuk meramalkan pembolehubah bersandar melalui model regresi yang signifikan. Oleh itu, model kajian ini boleh dianggap kukuh dan relevan untuk menjelaskan komponen yang mempengaruhi pencapaian akademik murid yang mempunyai autisme.

Pekali Regresi Berganda

Jadual 6

Pekali Regresi Berganda

Pemboleh Ubah	β (Standardized)	t	Sig.
Strategi Pengurusan	.32	8.45	.000
Peranan Guru	.55	12.87	.000
Persekitaran Sosial	.06	1.21	.226

Hasil kajian menunjukkan bahawa peranan guru adalah peramal paling penting terhadap pencapaian akademik pelajar autisme ($\beta = .55$, $p < 0.001$). Ini menunjukkan bahawa guru pendidikan khas memainkan peranan penting dalam memastikan pembelajaran berjalan dengan baik. Menurut Abdullah et al. (2026), guru bukan sahaja mengajar tetapi juga membantu dengan menyesuaikan strategi pengajaran untuk memenuhi keperluan murid autisme. Hattie (2012) menekankan bahawa guru adalah perkara yang paling mempengaruhi kejayaan akademik. Keputusan ini selaras dengan pendapat ini.

Tambahan pula, strategi pengurusan sekolah menunjukkan pengaruh yang ketara pada tahap sederhana ($\beta = 0.32$, $p < 0.001$). Ini menunjukkan bahawa pengurusan yang sistematik, yang termasuk sokongan kepada guru dan kepimpinan instruksional, boleh meningkatkan keberkesanan pengajaran (Hoy & Miskel, 2013; Bush, 2011). Sebaliknya, hubungan signifikan tidak ditemui antara persekitaran sosial ($\beta = .06$; $p > 0.05$). Faktor sosial seperti sokongan ibu bapa adalah penting, tetapi pengaruh mereka mungkin tidak berlaku secara langsung. Sebaliknya, peranan guru dan pengurusan sekolah memainkan peranan yang lebih besar (Abdullah et al., 2026).

Keputusannya ialah faktor dalaman sekolah menjadi lebih penting daripada faktor luaran dalam mempengaruhi pencapaian akademik pelajar autisme.

PERBINCANGAN

Hasil kajian ini menunjukkan bahawa peranan guru dan pendekatan pengurusan sekolah adalah dua komponen penting yang mempengaruhi pencapaian akademik murid autisme. Hasil ini selaras dengan Teori Pengurusan Pendidikan, yang menekankan bahawa pengurusan yang sistematik boleh meningkatkan pembelajaran dan pengajaran (Yaacob & Tahar, 2021). Strategi pengurusan yang baik, seperti perancangan pengajaran, pemantauan berterusan dan penyediaan sumber yang mencukupi, membolehkan guru melaksanakan pengajaran secara lebih terancang dan bersesuaian dengan keperluan pelajar yang mempunyai autisme. Ini adalah penting kerana pelajar autisme memerlukan pendekatan pengajaran yang berstruktur dan berterusan untuk meningkatkan kefahaman mereka.

Kajian sebelumnya juga menyokong penemuan ini dengan menunjukkan bahawa peranan guru adalah yang paling penting. Guru memainkan peranan penting dalam menentukan kejayaan pembelajaran murid (Yaacob & Tahar, 2021). Guru dalam pendidikan khas mempunyai tugas yang lebih mencabar kerana mereka perlu menyesuaikan strategi pedagogi untuk setiap pelajar. Abdullah et al. (2026) juga mendapati

bahawa guru yang mempunyai kedua-dua kebolehan pedagogi dan kemahiran pengurusan tingkah laku mempunyai keupayaan untuk meningkatkan secara ketara prestasi akademik murid autisme. Oleh itu, tugas guru bukan sahaja menyediakan maklumat kepada pelajar tetapi juga membantu mereka dengan sokongan emosi, pengurusan tingkah laku dan mendorong mereka untuk belajar.

Keputusan kajian menunjukkan bahawa persekitaran sosial tidak mempunyai kesan langsung yang ketara terhadap prestasi akademik. Teori Ekologi Bronfenbrenner (1979), yang menekankan betapa pentingnya faktor persekitaran dalam perkembangan seseorang, dilihat bercanggah dengan keputusan ini. Walau bagaimanapun, penemuan ini mungkin menunjukkan bahawa pengaruh persekitaran sosial mungkin tidak langsung. Sebagai contoh, sokongan ibu bapa dan penerimaan rakan sebaya boleh meningkatkan keadaan emosi seorang murid. Walau bagaimanapun, kesan ini ke atas pencapaian akademik hanya boleh dicapai melalui intervensi guru dan pengurusan sekolah yang baik.

Selain itu, elemen tempatan seperti kesedaran masyarakat terhadap autisme dan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak mungkin mempengaruhi ketidaksignifikan persekitaran sosial. Walaupun sokongan sosial ada, ia kadangkala tidak cukup kuat atau berterusan untuk memberi kesan langsung kepada kejayaan akademik. Oleh itu, pencapaian akademik dan persekitaran sosial mempunyai hubungan yang kompleks dan berlapis.

Secara keseluruhannya, penemuan kajian ini menunjukkan bahawa faktor dalaman sekolah mempunyai pengaruh yang lebih besar terhadap prestasi akademik pelajar autisme berbanding faktor luaran. Oleh itu, untuk memastikan keberkesanan pendidikan khas, penekanan perlu diberikan kepada peningkatan kualiti pengurusan sekolah dan pembangunan profesional guru.

KESIMPULAN DAN IMPLIKASI

Kajian ini mendapati bahawa pencapaian akademik murid autisme dalam Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI) dipengaruhi secara ketara oleh kedua-dua peranan guru dan strategi pengurusan sekolah. Di sisi lain, didapati bahawa tidak terdapat hubungan yang signifikan antara keadaan sosial seseorang dan keputusan akademik yang dibincangkan dalam kajian ini. Hasilnya menunjukkan bahawa faktor dalaman sekolah memainkan peranan yang lebih besar dalam menyokong perkembangan akademik murid autisme berbanding faktor luaran. Oleh itu, pengurusan sekolah yang sistematik dan pengajaran yang berkesan oleh guru adalah komponen penting dalam mewujudkan persekitaran pembelajaran yang selesa dan menyokong pencapaian akademik murid autisme.

Kajian ini mempunyai makna yang besar kerana ia boleh digunakan sebagai bukti empirikal kepada Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM), pentadbir sekolah dan pihak berkepentingan lain yang ingin memperkukuh pelaksanaan Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI). Dipercayai bahawa kaedah pengurusan sekolah boleh meningkatkan keberkesanan pengajaran dan pembelajaran, terutamanya jika ia berkaitan dengan kepimpinan instruksional, penyelarasan program dan penyediaan sumber pembelajaran yang sesuai. Hasil kajian juga menunjukkan betapa pentingnya guru membuat pilihan pedagogi yang memenuhi keperluan pembelajaran murid autisme. Untuk mendapatkan pemahaman yang lebih baik tentang komponen yang mempengaruhi pencapaian akademik murid dengan autisme, kajian akan datang harus menggunakan pendekatan kaedah campuran. Selain itu, penyelidik harus meneroka faktor tambahan seperti penglibatan ibu bapa, amalan pedagogi, motivasi murid dan sokongan komuniti.

PENGHARGAAN

Penulis merakamkan setinggi-tinggi penghargaan kepada pihak sekolah, para guru Program Pendidikan Khas Integrasi (PKKI), serta semua responden atas kerjasama dan sokongan yang diberikan sepanjang pelaksanaan kajian ini.

PENDANAAN

Penyelidikan ini tidak mendapat geran khusus daripada mana-mana agensi pembiayaan di sektor awam atau komersial.

PERISYTIHARAN KONFLIK KEPENTINGAN

Penulis mengisytiharkan bahawa tiada konflik kepentingan bagi penyelidikan ini dan tiada potensi konflik kepentingan berkaitan dengan penyelidikan, penulisan atau penerbitan artikel ini.

PERNYATAAN KETERSEDIAAN DATA

Data yang menyokong kajian tersedia dalam makalah ini.

RUJUKAN

- Abdul Rahim, M., & Zulkefli, N. (2020). Cabaran guru pendidikan khas dalam pengajaran murid berkeperluan khas. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 45(2), 23–35.
- American Psychiatric Association. (2022). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (5th ed., text rev.; DSM-5-TR). American Psychiatric Association Publishing. <https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425787>
- Abdullah, N. et al. (2026). Leadership strategies for inclusive education systematic review: how school principals support special needs students, *Journal of Education and Learning (EduLearn)*, 20(2), pp. 985–997. <https://doi.org/10.11591/edulearn.v20i2.23614>.
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments by nature and design*. Harvard University Press.
- Bush, T. (2011). *Theories of educational leadership and management* (4th ed.). Sage Publications.
- Chasanah, M. and Ningsih, T. (2023). Analisis empat kompetensi guru dalam mengembangkan pembelajaran IPS di MI Ma'arif NU Penaruban. *Jurnal Kependidikan*, 11(1), pp. 105–117. <https://doi.org/10.24090/jk.v11i1.8440>.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approach* (5th ed.). Sage Publications.
- Epstein, J. L. (2011). *School, family, and community partnerships: Preparing educators and improving schools* (2nd ed.). Westview Press.
- Field, A. (2018). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (5th ed.). Sage Publications.
- Florian, L. (2019). On the necessary co-existence of special and inclusive education. *International Journal of Inclusive Education*, 23(7–8), 691–704. <https://doi.org/10.1080/13603116.2019.1622801>
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2019). *Multivariate data analysis* (8th ed.).

- Cengage Learning.
- Hallinger, P. (2011). Leadership for learning: Lessons from 40 years of empirical research. *Journal of Educational Administration*, 49(2), 125–142. <https://doi.org/10.1108/09578231111116699>
- Husin, N.S.M. and Mahamod, Z. (2023). Tahap minat dan persepsi pelajar sekolah menengah rendah terhadap penggunaan bahan pembelajaran gamifikasi dalam mata pelajaran Bahasa Melayu. *Pendeta Journal of Malay Language Education and Literature*, 14(2), pp.131-145. <https://doi.org/10.37134/pendeta.vol14.2.11.2023>.
- Harris, A. (2020). The role of social environment in student achievement. *Educational Research Review*, 15(3), 45–60.
- Hattie, J. (2012). *Visible learning for teachers: Maximizing impact on learning*. Routledge.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2019). *Dasar pendidikan khas Malaysia*. Putrajaya: KPM.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Lee, S., & Low, H. (2020). Social environment and learning outcomes among special needs students. *Journal of Special Education Studies*, 15(2), 45–60.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 140, 1–55.
- Mustafa, M., Rahman, S., & Ali, N. (2021). Tahap pencapaian akademik murid autisme di Malaysia. *Jurnal Pendidikan Khas*, 11(1), 15–27.
- Noraini, A. (2020). Strategi pengurusan sekolah dalam meningkatkan pencapaian murid berkeperluan khas. *Jurnal Kepimpinan Pendidikan*, 8(2), 34–50.
- Pallant, J. (2020). *SPSS survival manual* (7th ed.). McGraw-Hill Education.
- Salleh, M., & Adnan, R. (2021). School management strategies in special education. *Malaysian Journal of Education*, 46(1), 23–35.
- Sekaran, U., & Bougie, R. (2016). *Research methods for business* (7th ed.). Wiley.
- Tan, L., & Khadijah, N. (2022). Teacher roles in autism education. *International Journal of Special Education*, 37(1), 55–70.
- Tomlinson, C. A. (2017). *How to differentiate instruction in academically diverse classrooms* (3rd ed.). ASCD.